

Motion

av fröken Valborg Svensson rörande inrättande av erforderligt antal nya barnkrubbor.

Den rådande krisen har sänkt de breda befolkningsskiktens ekonomiska standard och tvingat allt flera gifta kvinnor att genom arbete utom hemmet bidra till familjens uppehälle. Till detta kommer så beredskapsinkallelserna, som fört till stor efterfrågan på arbetskraft inom produktionen. Allt högre reses från samhällets sida krav på utbildning av kvinnlig arbetskraft för näringslivets behov.

Kvinnornas möjlighet till arbete i produktionen avhänger emellertid i högsta grad av vilka möjligheter de ha att under arbetstiden placera barnen i betryggande vård. En stor del av de mindre bemedlade skiktens husmödrar i Stockholm utövar förvärvsarbete i en eller annan form — som städerskor, hemhjälp, tidningsbud o. s. v. Under de timmar, de utföra detta sitt arbete, få barnen oftast klara sig bäst de kunna, ty de barnkrubbor, som finnas i Stockholm, äro fullbelagda, och självklart är det i första hand de kvinnor, som hela dagen ha arbete utom hemmet, som få tillfälle att lämna sina barn på krubborna. Men inte ens för dessas barn räcka barnkrubbornas platser till.

I Stockholm finnes för närvarande 34 barnkrubbor med ett sammanlagt platsantal av 1,974. Vidare har H. S. B. 14 lekstugor med sammanlagt 500 platser. Samtliga dessa barnkrubbor och lekstugor sortera under Centralföreningen för barnkrubbor i Stockholm med omnejd. Föreningen genomför för närvarande en undersökning för utrönande av huru många sökande, som under detta år avisats från krubborna, på grund av att platsantalet är för litet. Undersökningen är ännu icke slutförd, men man räknar med att åtminstone 300 à 400 sökande avisats detta år. Alla krubbor äro fullbelagda, de flesta överbelagda. Om mellan 300 och 400 sökande avisats, så kan man med visshet säga, att minst lika många äro de, som behöva plats på krubborna för sina barn men icke sökt sådan, därför att de på förhand vetat, att det är hopplöst.

För en stad av Stockholms storlek måste barnkrubbornas antal betecknas som mycket lågt. Några privata barnkrubbor finnas visserligen, men de äro så få, att de icke ha någon egentlig betydelse. De avgifter, dessa tillämpa, äro också allt för höga för folk i allmänhet.

Frågan om utökning av barnkrubbeverksamheten är icke endast en fråga av humanitär betydelse. Den är av stor samhälls- och ekonomisk betydelse, ty först då betryggande garantier skapats för barnens vård, kan det bli tal om att mödrarna i någon större utsträckning rycka in i produktionen. Endast den yttersta nöd och fattigdom kan driva en normal moder till arbete utom hemmet, om hon samtidigt måste lämna barnen vind för våg.

Med stöd av det anförda hemställes,

att stadsfullmäktige som en första åtgärd i ovanberörda fråga ger barnavårdsnämnden i uppdrag att skyndsamt företaga utredning och inkomma med förslag till inrättandet av nödigt antal nya barnkrubbor.

Stockholm den 18 december 1942.

Valborg Svensson